

67  
CARMEN TOTAM FERRE GIAREANI

Vitam complectens quod ipsemet Fribur-  
gi publice, anteq̃ Liniū explicare  
inciperet, dictantabat Anno Dni  
M. D. L. VIII

Sic ne erat in fatis? sic me quæ cuncta gubernat  
Arbitrio Fortuna suo delusit hiantem  
Improba, cæcutiens, humanis inuida rebus?  
Sic me quæ nunq̃ vultu sibi constat eodem  
Præcipitat, ludumq̃ putat, plausumq̃ Theatro?  
Nimixu constans sola leuitate, gravabit  
Nunc huic nunc illig caput, alta potensq̃  
Et domina & regina locis, quacunq̃ relucet  
Sol oriens, Solq̃ occidens, poloq̃ Auster & Arctas.  
Ille ego qui quondam viridi ac florente iuuenta  
Alpibus à gelidis Rheni per amena fluentia  
Deuicty temere, sic mæfata ferebant, | tum  
Vrbis ad Agrippæ tumulos, Vrbisq̃ Colonos  
Vnde ea nomen habet commune Colonia felix,  
Vrbis ingens, Vrbis antiquæ grauis æmula Rome.  
Hæc illa est, ad quam miro uenere relatu  
Corpora iustorum nunq̃ interitura Mayorum.  
Quas nup̃ nati Christi ad cunabula duxit  
Stella recens, nullis internumeranda figuris.  
Quas veteres celo quondam pinxere sereno.  
Quid tibi Virgineas acies, sanctiq̃ pudoris  
Immortale decq̃ memorem? q̃q̃ VRSVLA diues  
Imperijsq̃ potens, celso de sanguine Regum  
Nata ducem exhibuit, tenuis virguncula tantu  
Agmen agens, castam fudit p̃ uulnera vitam  
Hæc eadem est, cui sunt sacris Thebæa sepulchris  
Corpora, quæ quondam à Nilo Memphiticq̃ heros  
Duxit in hoc Cereon cælum dum uita manebat,  
Martyrij ut palma, & dignos Heroe triumphos  
Acciperent omnes pro chari nomine Christi.  
Huc ego deducty, dum non mihi barba rigeret,  
Scilicet ut sanctas artes, moresq̃ pudicos  
Haurirem, & nunq̃ morituræ nomina famæ.

Hic, nõ p̃petuo

COLONI  
AGRIPI

TRES M

S. VRSV

GIAREAN  
in verbis  
an uenit



EMILIANVS

1 h

Hic, non perpetuo nostris contraria rebus,  
 Annuit haec eadem laeto Rannusia vultu.  
 Tempore namq; illos sic Dii uoluerunt potentes  
 Maximo Imperij Sceptra EMILIANVS habebat,  
 Heros heroum, ac Priamo magis dignus honore,  
 Regali, quo non qsq; obseruantior aequi;  
 Non qsq; Musis doctisq; fauentior. Huic me  
 Supplicibus uotis inueniunt, pauidosq; tremente  
 Corde caput mundi, Maiestatemq; uerenda,  
 Obtulit, eximium uerbis pfato honorem,  
 Baldasar Hercyniae non infima gloria gentis.  
 Cuiq; honos & fama ingens nunc uergit in ortu  
 Solis ab occasu felici Caesaris aura.  
 Hic uerbis animosq; fauens aderat mihi, quando  
 Cinxit Apollinea Caesar mea tempora Lauro.

LEANVS  
a Coronat<sup>2</sup>  
1512.

ALIA.  
PIA.  
SILEA.

Hinc ego digressus famae maioris amore  
 Ut certe Ausonias urbes atq; itala regna  
 Conspicerem Ditemq; Padum, & uada caeta Ticini  
 Sed breue mihi spacium Mars & Bellona dedere  
 Cedendumq; fuit, redij Galathea recepit  
 Tum felix, neq; adhuc crudelibus obruta turis  
 Sed studijs florens, scripturae dedita sacrae,  
 Imbuit Aonijs. scientia plect pectora lymphis  
 Hic primis auspicio felici atq; omne sacro  
 Aureus illuxit. nobis iubar orbis Erasimus,  
 Conspicuum sidus, Rhodanorae gloria terra,  
 Nec diuturna tamen fuit illic mansio, namq; hunc  
 Sors tulit in Morinos acueis, ditesq; Brabantos.  
 Me porro desiderium flagransq; Cupido  
 Incessit, quo Parisios, terramq; uiderem  
 Cellicam, et elusam Dryydarum nomine gente,  
 Clarg uoi ligdo perueptans Sequana lapsa,  
 Insulam in angustos fmeis circosq; coerret  
 Obstringensq; luto, & magno telluris acervo  
 Unde suum retinet, populosa Latetia nomen.  
 Scilicet haec Francis domina est sedesq; beata,  
 Multis clara uiris, studiorum dulcis alumna,  
 Hic uiduas Copos, Budgos, atq; Ruellos  
 Amylios. Taleas, ardensq; in Lampada fulme  
 Brixium, & excelsis heroib; aequi parandum.

115  
um

AS: ROTE:

TETIA

per d. strabon  
4 x 1 sui  
habetur: d. pu.

nerat hit  
temp par  
floruerit

Lascaim ut,



Lascarij: ut Sileam interea gongomne Sophoru  
 Quod uelut undanti fluit amne ac fronte perenni  
 Non breuibg uerbis, sed longa ambage canendum  
 Si minimum attigero, citiusq; ego lecta laresq;  
 Tanta Urbis memore, fuit hæc habitatio nobis  
 Quinq; per ætates, totidemq; algore Decembreis  
 Sed fata urgebant graua, & ne forsitan essem  
 Perpetuo felix, redncem Galathea Poëtam  
 Suscipit, haud eadem, sed quæ nunc dira Lutheri  
 Dogmata combiberat, blando suffusa ueneno  
 Viserat æthereo cælestis lumine pisceis  
 Phæbus, & astrorum finemq; ortumq; premebat  
 Quando lætę eam accedo; quam tempore eodem  
 Septem post annos fugiens cum laude relinquo.  
 Felix o Galathea tuo si limine nunq;  
 Acceptus fuerat, penitę sed pulsus ab orbe  
 Infoelix Phæthon, diro cognomine Lampas  
 Monstrum horrendum, informe, ingens, cui tæp̄is in alba  
 Nasus hebet facie, squalent rubigine dentes.  
 Mens longę scelerator, o noua forma Chimærg,  
 Ore crepans Euangelium, Cacodæmonę totum  
 Pectę hiat humidum, possedit spiritę ingen, u  
 Quam contra certare furor, si Paulę adisset  
 Quid faceret Paulę? Paulę si aduersa doceret  
 Vera etiam, atq; ipsę Christi uoce relicta  
 Proficeret paulum, modicum dixisse uolebam  
 Talis hic est mundę, talis nunc regnat Erimys  
 O felix una ante alias Urbis alma Friburgum,  
 Cui fatale sit hos errores tollere natos  
 Impiãq; audacis nimium paradoxa Lutheri.  
 Deuicta monstra hæc, sceleratas effuge stõtas  
 Ante oculos sunt duo lumina maxima mundi  
 Carolę æthereo delectę numine Casar  
 Et frater, proles summo dilecta tonanti, T  
 Illustres animę, nostri par nobile seclę.  
 Porro q̄s tanta uirtute ac indole tanta  
 Vidit tuum, patremq; & auita mente nepotes?  
 Scipiadas ueluti ueteres duo fulmina belli  
 Tam iuuenes & tam cordatos, tanq; seueros,  
 Ut senibg neutro deuictę porrigat herbam

LASCARI

p. Quinq; Gal: fuit

GLAREANI  
Leam red

Carolan  
depingi



FRIBURG  
Brisgoie  
mia celeb  
Glareang  
Anno M D  
EXHORT  
PIA.

CAROLVS

Non hæc